

Istentisztelet Réde, 2021. június 13. Igehirdető: Barta Livia

Ének: 81. zsoltár 1-2. vsz. Örvendezetek az erős Istennek

Imádság: Örökkévaló Isten, aki nem ítéled el a bűnöst, ha hozzád tér! Tarts meg minket is kegyelmedben, bár nap mint nap vétkezünk ellened, és visszaélünk türelmeddel. Add, hogy ígéret hallva felismerjük szeretetedet, és egész életünket hálaadással neked szenteljük, az Úr Jézus Krisztus által, aki veled és a Szentlélekkel Isten, él és uralkodik mindörökkön-örökké. Ámen!

Textus: Márk 4,26-33

Jézus ezt is mondta: Úgy van az Isten országa, mint amikor az ember magot vet a földbe, azután alszik és felkel, éjjel és nappal: a mag sarjad és nő, az ember pedig nem tudja, hogyan. Magától terem a föld, először zöld sarjat, azután kalászt, azután érett magot a kalászban. Amikor pedig a termés engedi, azonnal nekiereszti a sarlót, mert elérkezett az aratás ideje.

Majd így folytatta: Mihez hasonlítsuk az Isten országát, vagy milyen példázatba foglaljuk? Olyan, mint a mustármag: mikor elvetik a földbe, kisebb minden magnál a földön, miután pedig elvetették, megnő, és nagyobb lesz minden veteménynél, és olyan nagy ágakat hajt, hogy árnyékában fészket rakhatnak az égi madarak. Még sok hasonló példázatban hirdette nekik az ígét úgy, amint megérthették.

Kedves Testvéreim!

Még 40 nap és elkezdődnek a nyári olimpiai játékok Tokióban. Sportolóink ezekben a napokban vehetik át a formaruhákat, amelyekben képviselni fogják hazánkat. A formaruhát egy magyar ruhatervező cég készíthette el a magyar zászló színeit ötvözve japán öltözködési elemekkel (például: kimonó, fekete öv), csakis Magyarországon gyártott, fenntartható anyagokból. Olimpikonjaink ahol csak megjelennek ezekben a Hungary feliratú melegítőkből, pólókból vagy elegáns ruhákban, nemcsak a japán kultúra iránti tiszteletet fejezik ki, hanem egy kis darabka Magyarországot is megjelenítenek. Ránk is igaz ez, ha elutazunk külföldre. Nem viselünk olimpiai formaruhát, viszont ahogy megjelenünk, ahogy viselkedünk azzal országunkat képviseljük, megmutatunk a nagyvilágnak egy darabka Magyarországot. „Ilyenek a magyarok.”- gondolhatják azok, akik látnak, akikkel találkozunk utunk során. Ugyanígy, van valaki, aki pedig Isten országát jelenítette meg számunkra itt a földön. **Jézus Krisztus, azzal hogy eljött ebbe a világba, Isten országát hozta el közénk.** Istenségét emberi testbe öltöztette, hogy számunkra is felismerhető és befogadható legyen, ezzel kicsit el is rejtette, de szavai, tettei, szeretete nem tudták eltakarni Isteni hatalmát és dicsőségét. Azt hirdette, hogy Isten országa eljött ebbe a világba, itt van közöttünk – titokzatos módon. Erről a titokzatosságról szól a két felolvasott példázat: a növekedő vetés és a hatalmas fává növő mustármag. A két példázat nagyon hasonló egymáshoz abban, hogy mindkettő kiindulópontja a mag és megmutatja a kiteljesedést, a növekedés gyümölcsét. Most csak ezt a két pólust szeretném kiemelni a példázatokból: a kezdetet és a kiteljesedést.

Mindkét példázat azt üzeni tehát, hogy Isten országa kicsiny kezdetből bontakozik ki. Egy koncertet hangos, lendületes dallal szoktak kezdeni, hogy már az első pillanatban elnyerjék a közönség figyelmét. Egy nagy eseményt, mint az olimpia egy látványos nyitóünnepséggel nyitnak meg. Ezek pont az ellenkezője annak, ahogy Isten országa megjelenik ebben a világban. Mert Isten országa úgy jelenik meg közöttünk mint egy magocska. Olyan, mint egy piciny *mustármag* vagy egy *bármilyen mag*. Isten uralma ilyen kicsiny kezdetből bontakozik ki ebben a világban. Azzal, hogy megszületett egy gyermek, akinek a neve Immánuél. Azzal, hogy ez a gyermek 12 évesen beszélgetett néhány írástudóval a templomban. Azzal, hogy felnövekedvén hirdette a szegényeknek az evangéliumot, vakok szemeit tette látóvá, süketek füleit hallóvá, sánták lábát éppé... Azzal, hogy amikor alkalom adódott rá tanított: hol csak a tanítványokat, hol egész nagy sokaságot. Azzal, hogy bűnöket bocsátott meg. Azzal, hogy vállalta a kereszthalált is, ártatlanul. Így tört be ebbe a bűnös világba a kegyelem! Majd elindult 12 ember szerte a világra, és mára keresztyén gyülekezetek sokasága hirdeti Isten uralmát ezen a földön és az emberek szívében. Gondoljunk vissza, hogy a mi életünkbe hogyan jelent meg és hogyan kezdett uralkodni Isten! Lehet, hogy egy ének, egy imádság által, amit még nagymamánktól vagy szüleinktől hallottunk először. Lehet, hogy egy bibliai történet

által, amiről a hittan órán tanultunk. Lehet, hogy egy igehirdetés által, amit egy egyházi ünnepségen vagy egy teljesen átlagos vasárnapon hallottunk. Lehet, hogy a keresztségünk vagy a konfirmációnk által. Lehet, hogy egy hívő gyülekezeti tag által, aki imádkozott értünk. Apró mozzanatok, amelyekért lehet, hogy mi nem is tettünk semmit. Isten országának tehát ilyen kicsiny kezdete van. Olyan kicsiny kezdete, mint a mustármag vagy az a vetés, amely később érett termést hoz.

Mindkét példázat azt üzeni, hogy Isten országa eljut a kiteljesedésig, egészen a beteljesülésig.

Ha a vetés beérik, a kalászban érett mag illatát lehet érezni és jöhet az aratás. A mustármag kihajt és hatalmas fává nő, akár 3-4m magasra is a Galileai tenger partján. Lombkoronájában madarak fészkelhetnek védettséget találva. Szép szimbólum ez a királyra, aki védelmet nyújt és biztonságot jelent az övéi számára. Ahol Isten uralkodik, ahol Ő a király, ott angyalok vigyáznak ránk, hogy meg ne üssük lábunkat a kőbe (91. zsoltár), Isten az éltető napfény, a hűsítő árnyék, a biztos segítség és Ő a menedék is, ahova menekülhetünk a nyomorúság idején (9. és 46. zsoltár). A mustárfa tehát Isten hatalmának a kiteljesedését jelenti, amellyel betakarja övéit, védelmet és biztonságot nyújt azoknak, akik hozzá tartoznak. Mind a két példázat tehát a kiteljesedés és a beteljesülés képével zárul. Mit jelent ez az egyház számára? Azt, hogy „amit Jézus keresztre vivő földi útjában vetett, annak a húsvét utáni világra szóló evangéliumhirdetésben van az aratása.”- mondta egy igemagyarázó. Mindannak az igazi hatása és értelme, amit Jézus tett itt a földön, amit halálával elvégzett, az utána jövő évszázadokban és évezredekben, az egyház történetében látszik meg igazán. Isten megengedi, hogy ennek mi is részesei legyünk, például: amikor megkeresztelünk egy kisgyermeket, amikor valaki elkezd templomba járni, Isten Igéje után vágyakozni, aki addig nem, amikor valaki megtér az ismerőseink közül, amikor abba hagyja az ivást az, akiért éveken keresztül imádkoztunk, amikor meggyógyul betegségéből az, akiről már az orvosok is lemondtak, amikor csak úgy egy csapásra, „magától” megoldódnak a problémáink. Isten ilyen eseményeken keresztül is megmutatja, hogy milyen az, amikor kiteljesedett az uralma, kiáradt az Ő kegyelme. Ezzel a két példázattal Jézus tulajdonképpen azokat az elbizonytalanodó tanítványokat, kétkedő vagy csüggedő hívőket akarja biztatni, akik csak a kicsiny kezdetet vagy a stagnálást látják. Jézus kitérítjük látásukat, hogy ne csak rövid távon gondolkozzanak, ne csak a saját helyzetüket és idejüket lássák. Helyette merjenek Isteni léptékekben gondolkozni. Ezzel a két példázattal Isten kitérítjük a mi látásunkat is, hogy ne csak pillanatnyi helyzetünkre tekintsünk, amelyben olykor a növekedés, máskor pedig a visszaesés vagy a stagnálás pillanatait éljük meg. Minket is tanít, hogy ne csak az egyház visszasságait vagy gyülekezetünk problémáit lássuk, hanem Isten megtartó kegyelmét és áldásosztó karjait is, vagyis mindazt az ajándékot, amit elkészített számunkra! Hisz Isten országának növekedése egészen kiteljesedésig tart, addig, amíg minden térd meg nem hajol az Isten nevére, addig, amíg a Gonosz pusztítása teljesen meg nem szűnik, addig, amíg minden üdvözült éneкли majd a győzelmi dalt a mennyek országában.

Testvéreim! Isten országa nem más, mint Isten kiteljesedő uralma ebben a világban és a mennyben. Isten országa ott valósul meg, ahol Ő uralkodik. Isten országának színtere ott van, ahol megmutatja hatalmát: a mennyben, az egyházban és az ember szívében. Isten országa tehát közöttünk van. **Ámen!**

Ének: 393. dicséret 2. vsz. Él az Úr...